

vóru mjólka og sukurkrúss í gomlum ommustílið og so hövdu vit brúkt gomul stell til at servera til kaffi og køkur. Vit hildu at endaliga úrslitid bleiv akkurát so hyggeligt sum vit vildu hava tad.

Av tí at tad bara var eitt stórt rúm, lándu vit eitt stórt telt at hava sum entré, har fólk komu inn og finga sær vælkomstdrink, sóu borðplanin og hetta var eisini pyntað vid gomlum hugnaligum lutum, og eisini var tad stilla my-selfie upp, har vórðu nógvar góðar stemningsmyndir tiknar. Í teltinum kundu teir innbodnu gestirnir so vera og slappa av í gomlum sofum inntil tey blivu rikin til borðs.

Vígslan

Tonny og Adam hövdu góða tíð, teir svóvu leingi, og fóru so til foreldrini hja Tonny at gera seg kláran.

Dagurin hjá mær byrjaði vid einum biltúri til Havnar í Make Up store at fáa lagt make up. Eg hevði eina vinkonu vid mær, sum hevdi gjørt okkum take away the-munn, síðani fóru vit báðar norð til Eiðis til salong Pure at gera hár. Vit vóru longu á Eiði kl.12:00 og vígslan skuldi vera kl.15:00, so vit

hövdu góða tíð at hugna okkum, gera hár, negl, og so skuldi eg eisini latast í kjólan. Sigast skal, at løgið nokk var eg ordiliga avslappað. Eg hugsaði, at vit hövdu verið saman so leingi og hatta var bara Tonny, so har var onki at vera nervøs fyri.

Pápi mín skuldi koma eftir mær og koyra meg í Eiðis kirkju, og sjálvandi skuldi eg verða eitt sindur ov sein, men eg var alto áveg út í ein annan bil, tí eg helt at babba hevði gloymt at hann skuldi koma eftir mær. So kom babba koyrandi í mín-um lítla reyða fiat500 oman ígjøgnum brekkuna. Eftir biltúrin stóð eg so har í forkirkjuni og tá bleiv eg nokkso nervøs, tí mostur mín segði, at kirkjan var smekkkfull.

Tær grønu hurðarnar vóru afturlatnar frammanfyri nøsini á mær, og eg hevði babba við mína høgru lid og Adam vid mína vinstru lið. Betri kundi eg ikki staðið.

Wauw, tá hurðarnar fóru upp, gloymi eg aldrin. Eg føldi meg sum Rose í Titanic, tá tey komu gangandi oman ígjøgnum trappurnar í endanum á filminum(hehehehe). Øll hugdu uppá okkum og vóru so glað, og har stóð Tonny og bíðaði so fittur.

Vit hövdu ikki tikið ring uppá áðrenn, so tað var í kirkjuni, vit

fyrstuferð tóku ring uppá. Adam kom upp til okkara vid ringunum, hann hevdi teir í innara lumma, akkurát sum ein rættur maður.

Í kirkjuni var ein deiliga avslappaður stemningur, har Maria Jørðdal Niclasen vígdi okkum. Hon er barndómsvinkona mostur mína og er uppvaksin á Eiði, so hon visti akkurát, hvussu hon skuldi gera sítt, fyri at tad bleiv ein vígsla akkurát sum vit ynsktu.

Kirkjan var mestsum full av fólkið, so sangurin rungaði. Eisini hevði babba fingið systkinabarn mítt Sissal at syngja Edelweiss í kirkjuni, og hon sang hann sooo væl (eg havi sæð Sound of Music 1000 ferð líka síðan eg var heilt lítil, og havi altíð dámað handan sangin so væl) og øll kirkjan murraði vid til niðurlagið. Tad var ein minningar-rík løta.

Komin út úr kirkjuni blástu fólkinu sápublørur á okkum. (vinkonurnar vóru komnar vid sápublørum) Eisini vóru nógvir mans og skutu vid byrsu. Tað er gomul traditióin at skjóta fyri brúðarparinum, tá vígslan er liðug. Á mínum polterabendini vóru vit og skutu leirdúgvur, so eg var so djørv, at eg vildi eisini sleppa at skjóta vid byrsu, so eg og Tonny skutu tvey skot í part uttanfyri kirkjuna í fin-

asta puss, tad haldi eg, tók fólkið eitt sindur á bóli.

Aftaná vígsluna tóku vit familju og brúðarmyndir, har vit hövdu fingið ErluZ at taka myndirnar

Kl.18:00 byrjaði veitslan, og vit stóðu og tóku ímótir gestunum. Tá klokkan so bleiv 19:00 byrjaði borðhaldið, og vit komu gangandi inn til sangin úr Ævintýraferðini "Vælkomin", 40 sekund inni í sanginum, tad legdi líkasum linjuna til eina ógloymandi festliga veitslu, har øll vóru so við uppá tað.Tað bleiv sungið nógv og vóru nógvar fittar og góðar talur. Forætturin bleiv serveraður a tallerkum og so kom høvuðsrætturin inn á fótum. Maturin kom frá Matsmiðjuni við Ruben Busk. Vit hövdu valt ikki at servera dessert, men hövdu ístaðin køkubord/buffet, ímeðan borðhaldið var, og tad riggaði so avbera væl. Brúðarkøkuna hövdu vit bílagt frá Miðberg Bakaríi.

Tá bordhaldið var av, vórðu nøkur borð tikin niður og vit fóru at dansa føroyskan dans, og ímeðan seta servitrisurnar bommbuffet og drinks á sjálvttøkuborðið. Okkara brúðardansur var ein heldur øðrvísið útgáva, har vit dansaðu brúðardansin til fólkið var komið heilt inn til okkum, so steðgaði tónleikurin og Macarena kom frá.

Allur salurin, ung sum gomul, fóru at dansa Macarena og tad var sooo festligt. Vit hövdu fingið Signar í Homrum vid bóلكi at spæla, so vit dansaðu og hugnaðu okkum til den lyse morgen.

Eitt sum vit hövdu gjørt øðrvísið, um vit kundu, hevði verið at leiga okkum ein videograf, tí tad er øðrvísið at síggja film, enn at síggja myndir aftaná frá degnum. Tíbetur vóru tað fleiri sum hövdu tikið smáar filmar, so vit kundu seta okkum ein lítlan film saman.

Brúðleypsklæðini

Brúðarkjólin var tann størsta kris-an. Fyrst vildi eg hava ein kjóla, sum var plisseraður, men eg fann so útav, at tað var ikki so lætt og slett ikki bíligt at fáa fatur á, so eg fór frá tí aftur. Eg hugdi a heimasíður og eg hugdi a pinterest, men til endans fann eg útav, at eg bleiv bara meira og meira trill í ørviti og pressa av øllum kjólunum sum eg sá, tí tíðin hon gekk bara skjótari og skjótari. Eg hevði altíð sagt, at eg skuldi giftast í svørtum kjóla, men tá tað kom til at eg veruliga skuldi giftast, so helt eg, at eg mátti fara í hvítan kjóla. Eg gangi annars altíð í myrkum litum til dagliga, og hendan dagin mátti tað alto vera øðrvísi.

Ein dagin fyrst í apríl mánaða, bílegði eg mær so ein kjóla á netinum. Eg var eitt sindur í panikk, tí nú nærkaðist alvorliga. Tad var ein bíligur kjóli, so eg hugsaði, at tað var ikki neyðugt at brúka hann, um hann nú ikki var so penur allíkavæl. Síðani setti eg meg at brainstorma, hvat eg sjálv vildi hava, og hvat eg helt passaði væl til mín. Eg vildi eisini so gjarna, at tad skuldi passa væl til tann føroyska búnan hja Tonny og Adam. Eg hugsaði og spekuleraði dúgliga, og tad gjørdi eg í nakrar vikur ella mánaðar, tí í Juni mánaða fann eg útav, at eg gott kundi hugsað mær ein bundnan yvirdeil. Mamma mín hevði einaferð bundið mær eina t-shirt, sum var í Kvinnu blaðnum og hana vildi eg gjarna hava, bara í hvítum og vid berum ryggi. Eg keypti tógvið í Juni, og 1.Juli var tryggjan liðug, so var eg komin so langt. Tann kjólin, sum eg fyrr uppá árið hevdi bílagt var ov stórur og for penur til mín, men eg gjørdi av, at eg vildi brúka undirpartin á tí kjólanum. Síðani fekk eg eina so fitta vinkonu hjá mostur míni, sum er útlærður designari at hjálpa mær at kuda kjólan sundur, ella justera hann, og tad eydnaðist so ótrúliga væl. Eisini gjørdi hon mær eitt so fitt belti burturúr toynum frá kjólanum og so settu vit mítt belti saman við silvurinum, sum eg havi til mín Føroyska búna. Tadaaa, so var eg eisini í føroyskt inspireraðum brúðarkjóla.

Eg var super væl nøgd, og føldi eg meg væl og tad er tað, sum er mest umráðandi á einum slíkum degi.

Tonny og sonur okkara Adam vóru báðir í føroyskum búna, sum mamma Tonny, omman og systir Tonny vóru við til at gera. Tad lá bara allatíð í kortunum, at teir skuldu í Føroyskan búna og Adam bleiv eisini doyptur í føroyskum búna.